

Дневникъ 52.

(Истенографически)

Засѣдание на 28 Априлий 1883 год., подъ Прѣдсѣдателството на Г-на Д-ра Янкулова, отворено на 1 1/2 ч. слѣдъ пладигъ.

Присѣтствуваха 9 членове, отсъствуване безъ отпущъ г-нъ Д-ръ Чомаковъ.

Д-ръ Странски: Г-да когато отъ членоветѣ нѣкой иска за малко време отпущъ презъ засѣданieto, или се случи, по независащи отъ него причини, да закъсне до 1/4 или 1/2 часъ, мисля, не трѣба да се счита като отсъствующъ; моля да се рѣши тоя въпросъ.

Д. Юрковъ: Че се случавъ всѣкому по нѣкои причини да закъснее малко, нѣма съмнѣние, за това би трѣбало да се вземе нѣкакво рѣшение. Но, споредъ мене, да остане тоя въпросъ за едно особено засѣдание, а сега да минемъ на дневния редъ.

К. Величковъ: Дѣйствително и менъ ми се е случавало да закъсневамъ малко, и съмъ забѣлѣзанъ въ числото на отсъствующитѣ. Особено въ послѣдното засѣдание поради главоболие бѣхъ позакъснелъ и съмъ забѣлѣженъ отсъствующъ. Моля да се вземе едно рѣшение за всички ни.

Прѣдсѣд.: Трѣбва когато се чете протоколътъ да напомнявате.

Ив. Ст. Гешовъ: Ще напомна за въ днешния протоколъ: завчера неможахъ да стигна по ранко отъ Карлево, че закъснѣхъ половина часъ и когато додохъ тукъ бѣше се отворило засѣданieto. Азъ права бѣлѣжка да бѣда означенъ въ протокола присѣтствующъ.

Прѣдсѣд.: Приема ли се бѣлѣжката на г-на Гешова?

Т. Кесиковъ: Да рѣшимъ въпросътъ изобщо сега: които са дошли късно по извинителни причини да се считатъ присѣтствующи, разумѣва се, като се напомни да бждемъ по точни за напредъ.

К. Величковъ: Не може тъй да се постави прѣдложението, понеже нѣкои отсъствуватъ презъ цѣлото засѣдание безъ да искатъ отпущъ. (Гласове: само 1/2 или 1/4 ч. който закъснее). Тогава, да.

Д-ръ Странски: По тая форма не може да бжде да се каже до сега каквото било било, не е възможно. Да се каже за специални случаи че: който закъснее 1/4 или 1/2 часъ, послѣ отъварянieto на засѣданieto, не се счита за отсъствующъ.

Т. Кесяковъ: И азъ именно въ тая смисълъ казахъ; за ония, които отсѣтствуватъ презъ цѣло засѣданіе безъ отпущекъ, разбира се, не се отнася прѣдложението.

(Приема се прѣдл. на Д-ра Странски).

На дневния редъ имаше: Отношението № 1797, отъ Главния Секр. и Дир. на Вхтр. Дѣла, относително *приспособлението 5 чл. отъ правилника за събиране оброцитѣ отъ Бъл. православно общество.*

Говориха.

Д-ръ Странски: Единъ членъ отъ правилника за събиране тоя данѣкъ казва че се събира по начина, по който и другитѣ данѣци. Съ писмото пакъ Дир. на Вхтрѣшнитѣ Дѣла пита, да ли да се приложи тоя членъ въ дѣйствиe. По поводъ на това прѣдлагамъ да се пита г-нъ Дир. да ли само тоя членъ е неприможентъ или има и другъ. Ако е само тоя, законътъ за събиране прѣдметното даждие въ сѣщия членъ опрѣдѣля начина. Ако пакъ има друга причина да я каже и какво мисли той да стане.

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ мисля да рѣшимъ тоя въпросъ по сѣщностъ не е лесно, населението не е благодарно отъ тоя правилникъ, защото то е научено да плаща въ натура на поповетѣ — то никакъ не обича да плаща, особено за таква работи, въ пари. Азъ знаа въ много департаменти се е проявило негодованіе отъ тоя законъ. Споредъ мене трѣба, прѣдъ видъ на това, да се измѣни тоя членъ, който прѣдписва такъвъ начинъ за събиране даждието за поповетѣ.

Д-ръ Странски: Прѣдложението което направихъ прѣдизвиква да се даватъ всички обяснения по мъжнотитѣ за приложението тоя членъ. Истина е че има членове неприспособени отъ закона, но ако е тъй, разбира се, че ще има и причини за това. Разумѣвамъ че главната причина ще е за дѣто искатъ да се събира това даждие по начина по който се събиратъ и областнитѣ данѣци, по 5 чл. отъ закона мисля непрѣдписва изрично тоя начинъ, сто той какъ казва (чете го). Прочее за да установимъ тоя начинъ на събиране даждието трѣба законъ; само съ разрѣшеніе въпросътъ на писмото законъ не бива. За това азъ пакъ настоявамъ на прѣдложението си, като се допълни тъй: да ли само чл. 5 отъ прав. не е приспособенъ, т. е. да ли само при събиране на даждието се показватъ всички мъжнотии или и при расхвърлянието.

Т. Кесяковъ: Не съмъ противенъ за прѣдложението на г-на прѣдговорившия, но само бихъ желалъ да се пита Дир. по опрѣдѣленно. Расхвърляний данѣкъ и събираніето му може би не е много на 200 кѣщи напр.; но той не трѣжи само на богатитѣ, а не е тъй и съ сиромаситѣ. Има обаче при това и други мъжнотии: Екзархията, както и митрополититѣ не са изпълнили прѣдписанието на чл. 3 отъ закона: не сж опрѣдѣлили числото на кѣшитѣ въ Епариятѣ. Спорѣдъ тоя членъ епария не може да бѣде съ повече отъ 200 кѣщи, а ние знаемъ, има таква съ по 40 кѣщи. Затова трѣба още да се пита Дир. изпълнени ли сж и прѣдидущитѣ на 5-й членове, — тогава само може да се мисли за 5 чл.

Ив. Ст. Гешовъ: Мисля всички сме съгласни върху въпросъ, именно да се пита за тия свѣдѣния г-нъ Дир. Колкото за сѣщността, тя изисква сериозни разисквания. Има, може би, още много мъжнотии, които сега не ни дохождатъ на

умъ. Тоя въпросъ изисква да се рѣши хубаво, да можатъ да се удовлетворатъ и двѣтъ страни, безъ да натѣква ни на едната нито на другата повече. Азъ подкрѣпамъ прѣдложението на г-на Странски, подкрѣпено и отъ г-на Кесякова, за да се пита: да ли и другитѣ членове сж приложени, само 5 ли остава, по кой начинъ да се приложи, дѣ е приложенъ и дѣ не е, срещали се възражение отъ страна на населението и кадѣ. Отъ тия свѣдѣния Пост. Комитетъ ще може съ съзнание да се произнесе за въпроса.

К. Калчовъ: По тоя начинъ ако нишемъ не ще има никаква полза, а само врѣме ще мине. Може най послѣ да си пише всичко, но незная мѣста, дѣто на духовенството да не се плаща отъ ковчега, а да се събира даждието съ мѣрки, каквито се употребяватъ при събиране на областния данѣкъ. Въ други мѣста, както и въ България може тъй да се събиратъ, но тѣ сж смѣсени съ държавния, когато въ нашата област сж отдѣлно. Наистина въ О. У. се казва, че тия даждия се събиратъ подъ покровителственната власть, но това не значи, че властта да употребява мѣрктѣ, каквито и за държавния данѣкъ. За това не можемъ на пиешото на г-нъ Кърстовича да отговоримъ положително. Ако такъво право му дава правилникътъ, той може да употреби тия мѣрки, но да му кажемъ ние не можемъ.

Д-ръ Странски: Неце съмнѣние че рѣшението на въпроса зависи отъ насъ. Ако нѣма въ правилника подобна мисль, прѣдстои намъ да дадемъ инициативата и да разяснимъ. Сега обаче има причини да питами за свѣдѣния и послѣ да влѣземъ въ сжществуто на въпроса. Азъ допълнявамъ първото си прѣдложение тъй: ако не сж приложени първитѣ както и 5 членове, тогава какво мисли да стане г-нъ Дир. или може да се състави другъ правилникъ.

Прѣдсѣд.: Мисля съгласни сж всички съ прѣдложението на г. Д-ра Странски?

Т. Кесляковъ: Азъ съмъ съгласенъ за това, но да бжде повече опрѣдѣлено прѣдложението, именно: *Да ли само 5 чл. не с приложенъ или и прѣдидущитѣ му, по кой начинъ може да стане приложението, дѣ е приложенъ и дѣ не, срещи ли се съпротивление отъ страна на населението и дѣ, какво въобще мисли Дир. да се направи.* (Приема се).

Отношение № 1040, отъ г. Главния Управитель, относительно приемането въ служба въ контрактъ на г-на С. Спостержонекъ, Химикъ въ Санитарния Свѣтъ.

Говориха.

Д. Юрковъ: Противъ една диплома нѣма да говора, но има едно обстоятелство, което ма кара да не се съгласа за приеманieto. Това обстоятелство е съвсѣмъ посторенно, именно, че има единъ Българинъ, който може да се назначи за тая служба. Миналата година бѣше дошълъ въ Пазарджикъ единъ самозванъ лѣкаръ, взелъ да лѣчи едно дѣте далъ му пейнкилеръ и го утровилъ. Отнесе се работата до Сан. Свѣтъ да испита да ли пейнкилера трови. Химикътъ далъ пейнкилеръ на гжлбъ не се отровилъ, послѣ далъ нѣ заецъ — тоже не се отровилъ какъ може да се разбере тая работа: Може най единъ човекъ да се даде 50 др. сѣно и да умрѣ, когато коньтъ изляда до 15 оки и не му е нищо. Сега какъ да

се тълкуватъ тия случаи? — За това да ли ще имамъ възра на способността на Сиостержонекъ, и какъ ще го приемемъ, особено когато имамъ такъвъ българинъ, който е свършилъ училище въ Франция?

Д-ръ Странски: Азъ мисля, за да се приеме на служба, разбира се, трѣба да прѣдстави изискуемитѣ условия. Но вънъ отъ това, т. е. и като изпълни тия условия, не сме задължени непременно да го приемемъ. Въ О. У. има членъ който казва, че се прѣдпочитатъ мѣстнитѣ. Ако Найденовичъ живѣе въ Румелия, даже и да се счита отъ Одринъ пакъ е българинъ, Румелиецъ. И вънъ отъ тия обстоятелства, ние не знаемъ, да ли единия е толко способенъ колкото другия. Химията изисква повече теория отъ колкото практика. Човѣкъ ако и не може да стане *ag-matiene premiere classe*, но може да вземе дипломъ. Та за туй като не могатъ лесно да се различатъ въ способността, да приемемъ българинътъ. Ако пакъ желаете да се отложи въпросътъ да се поискатъ документитѣ на Найденовича и се сравнятъ, че отъ това да видимъ кого да прѣдпочетемъ.

Т. Кесяковъ: Подкрепямъ прѣдложението на Д-ра Странски ако се разумѣва тъй. Да се възложи на Сан. Съвѣтъ да изиска документитѣ му, защото като имамъ туземецъ не можемъ да прѣдпочитамъ чужденецъ. Сан. Съвѣтъ ще види кой е по способенъ.

К. Калчовъ: Незная да ли Сан. Съвѣтъ по скоро ще направи това; азъ мисля, по добре е да се възложи работата на комиссията.

Т. Кесяковъ: Тогава да бѣде избрана поне специална комиссия за това — азъ прѣдлагамъ да състои тя отъ Д-ра Янкуловъ и Странски. (Приема се).

Отношението № 1067 на г-на Главния Управителъ, относително *откриванieto на фондъ, потрѣбенъ за исплащаніе стойността на телеграммитѣ отъ политическо съдържание на Аген. Хавасъ. Говориха.*

Д-ръ Странски: Комиссия не се е занимавала съ тоя въпросъ, но ние можемъ направо да го рѣшимъ. Прѣдварително обаче да рѣшимъ да ли имамъ цѣль за да плащамъ телеграммитѣ. Тѣ се плащатъ за да узнаваме бързо всѣки въпросъ, но тая редовностъ отсѣтствува въ Агенция Хавасъ. Намъ се проваждатъ телеграммитѣ нѣкой пѣтъ по 5—6 дни послѣ. Какво ни сж нуждни тогава? Агенцията Хавасъ нѣма голѣма точностъ, за това прѣдварително ако се задължи че ще има точностъ въ съобщението на телеграммитѣ, тогава можемъ да рѣшимъ.

Т. Кесяковъ: Ще бѣде добре да приемемъ тоя правилникъ, съ условие обаче, че въ случай ако телеграммитѣ не ни се пращатъ редовно да се спре мѣсечното исплащаніе. Да се приеме условно.

Д-ръ Странски: Съ прибавка, че ако е невъзможно това на Агенцията, да не се отпуща. Трѣба редовно, всѣки день, да достава телеграммитѣ. (Приема се).

Въпросъ за съставяние типографическа карта за члтициитѣ земи.

Говориха.

Д. Юруковъ: Азъ незнамъ отъ дѣ е влѣзла тая идея и защо е измѣрванieto на члтицитѣ, когато нѣма нѣкоя пужда? Кои сж причинитѣ за измѣрванieto?

Т. Кесяковъ: Ние искахми това. Измѣрванieto е потрѣбно и причинитѣ за това, за които пита г-нъ Юруковъ, сж, че има реастели които се издаватъ отъ

частни лица и ги съятъ за 4, 5 год. Реастели имаше закупени, а имаше и съти отъ частни лица. Хората прочее които имаха право да съятъ, сега като се запрети губатъ. Измѣрванието трѣба за това за да могатъ да се обезщетатъ праведно ония които губатъ, както и да се плати на притѣжателитѣ. За да може да се обезщети оня който ималъ право да съе и притѣжателитѣ, трѣба да стане това. Инакъ какъ може да се опрѣдѣли точно? Трѣба да се узнае колко хиляди уграти има, колко дамги, коя дамга въ какъвъ периодъ се е съяла, кои сж притѣжатели, кои сж закупатели — ето това е достаточнo и по него може да се опрѣдѣли по колко трѣба да се плати всѣкому. Това могатъ да направатъ нашитѣ инженери и ще се похарчатъ всичко 100-на 200 л., а не повече.

Д. Юруковъ: Азъ пакъ казвамъ че нѣма пужда отъ измѣрване. Тукъ е всичката работа да се състави законъ за обезщетение на чилтикийитѣ. Главенъ притежателъ е правителството, защото частнитѣ притѣжатели никога не даватъ своитѣ ниви на тоумлукъ — до колкото зная това е прието тѣй. Слѣдователно всички земи сж правителствени; населението ще обезщети правителството, а послѣдното частнитѣ притѣжатели на тоумлукитѣ. Спорѣдъ мене, да се състави описъ дѣ има тоумлуци, дамги, колко уграта има и колко частни тоумлуци. Това е само нужно, а не и да се прѣдвижда какво обезщетение трѣба на частни притѣжатели. Това ще направатъ отъ Департаменталнитѣ съвѣти, послѣ ще опрѣдѣлятъ каква сума ще излѣзе цѣлото обезщетение. Подиръ това който доде и каже, че има тоумлукъ да се опрѣдѣли да ли е истина и колко да му се опрѣдѣли обезщетението. Ето какво може да се направи, а да се пращатъ въобще измѣрвачи, да се харчи такава сума — то е безъ цѣлно. За това трѣба да се съставатъ комиссии при Пазарджикския и Пловдивския департ. съвѣти, тѣ да опрѣдѣлятъ колко изобщо сж чилтикийи земи, въ тѣхъ колко частни тоумлуци; а това направено, послѣ лесно се намира резултатътъ, който гонимъ — всичко друго е празно.

К. Калчовъ: Тукъ сж 3, 4 вида чилтици. За това трѣба да се повика събрание отъ моди, които сж работили чилтици, и чрѣзъ тѣхъ да се опрѣдѣли всичко; защото намѣста правителството трѣба да се обезщети, а намѣста частни лица. Ония които сж обработвали такива земи знаятъ колко и кои се ползватъ отъ частни земи и кои сѣтъ правителствени. Азъ прѣдлагамъ да се пине да се свика една комиссия отъ такива вещи люди, да се помисли за начина, по който да стане описанието, както и измѣрванието. Попататѣкъ остава на правителството.

Д-ръ Странски: Комиссия, за каквата казва г-нъ Калчовъ, вече е ставала, бѣха опрѣдѣлени двѣ една въ Пловдивъ и една въ Татаръ-Пазарджикъ. Тѣ съставиха описъ за всички правителствени земи, частни, смѣсени и пр. Нѣма само опрѣдѣлено колко дамги има и на кои мѣста сж. Тукъ не е цѣлътъ само за обезщетение. За това трѣба да има типографическа харта за да се види отъ нея на какво разстояние се намира една дамга, колко на страна отъ града, тогава ще можемъ да опрѣдѣлимъ хубаво. Трѣба да се прѣдстави законъ за обезщетението на чилтикийитѣ и правителството, а сжщо да се прѣдстави и законъ да ли да се съятъ или не оризъ. Колкото за другитѣ подробности, тѣ ги има.

Въ Пазарджишко има около 35000 увр. чилтици, другитѣ сж въ Пловдивско Хасковско. Въ Хасковско почти сж уничтожени. Има въ Хаджи Елеско които били

чисти мѣри, та правит. освѣтъ тѣхъ не може да отстѣни други. При другитѣ въпроси за чилтицѣтъ, остава най споренъ въпросътъ, за частнитѣ ниви прѣдадени на правителството, правителствени прѣдадени на частни лица, туй трѣба да се разрѣши. Но искамъ да кажа че не само обезщетението да се гледа но да се види и това, дали ище има мѣста дѣто можатъ да се сѣятъ. Именно и за това е необходимо да се състави харта за да се види мѣстността и разстоянието отъ града.

Т. Кесяковъ: Сезирани сме по въпроса кой има право и иска обезщетение. Азъ мисля да се занимаемъ исклучително съ него. Она за чилтицѣтъ е лѣсенъ. Чилтицѣтъ сж частни и правителствени. Нѣкои сѣятъ презъ единъ периодъ, други прѣзъ другъ. Правата надъ чилтицѣтъ принадлежатъ по периоди на правителството и населението. Ние сме сезирани сега за вторитѣ, за да удовлетвориимъ правомѣщующитѣ. Трѣба всѣки частенъ човѣкъ, който е ималъ тоумлукъ въ известна мѣстность толко увр., въ едиконъ дамга, или тамъ, толко увр. и въ др. толко — всичко напр. 200 увр.; да се знае трѣба. Г. Юруковъ казва, че не е пужно измѣрванието, пакъ отъ друга страна самъ признава нуждата въ това, но че трѣбало кметовѣтъ да направатъ туй. Азъ прѣдлагамъ да стане измѣрванието на цѣлитѣ тоумлуци и вхтрѣ въ тѣхъ, да се опрѣдѣли, кои сж притѣжатели и за колко. Отъ това лесно ще се узнае за обезщетението. Защото ако въ 7 годишенъ периодъ се сѣяло едно мѣсто 4 години, то тия 4 год. кой се е ползувалъ? Трѣба да се знае кой периодъ, коя дамга, състои отъ ниви на тогова, тогава съ една рѣчь на всѣкого подробно. Трѣба да знаимъ още, че една дамга може да я иматъ 10 души и расхвърлена помежду имъ съразмѣрно; че изгубва и правит. и нѣкои лица, кои мѣста може да се сѣятъ за въ бѣдѣ, кои лица сж изгубили това право които оставатъ послѣ да взематъ позволение отъ правителството или да се обезщетатъ, защото най послѣ уздравена е собствеността отъ О. У. За това трѣба да се пише на Дир. че по тоя въпросъ най потрѣбно е за знание: колко дамги има, съ каква величина, колко отстоятъ отъ града, отъ селото, колко тоумлука има въ тѣхъ, по колко уврата всѣки, въ какви периоди се сѣятъ и всѣки притѣжателъ какво притѣжава.

К. Калчовъ: Тука трѣба да се ограничи въпросътъ. Дир. трѣба да знае това за да може да прокара законъ за обезщетение — хората именно за обезщетение се оплакватъ. Казва имъ се че иматъ право да се ползуватъ, а не имъ даваи това право — значи трѣба да се обезщетатъ. Дир. за да състави такъвъ законъ трѣбатъ и подробни свѣдѣния и за да успѣе иска да и се отпуснатъ 2000 лири. Тука сега трѣба да рѣшимъ, да отпуснемъ ли тая сума или не? Споредъ мене да не се пращатъ специалисти за да не станатъ толко разноски. Имаи вещи хора, които сж се занимавали съ чилтици, тѣ знаятъ колко има тоумлуци, долини и по колко и кои сж частнитѣ притѣжатели вхтрѣ; нѣкои отъ тѣхъ като се проведатъ ще свършатъ работа и съ малко разноски.

Д-ръ Странеки: Азъ пакъ повтарамъ, че всички тия подробности ги има това сж съставили двѣ комиссии и на основание на тия потрѣбности е она законъ, който се прие въ послѣдната сессия. Въ такъвъ случай има само едно нужно: да се състави типографическа харта за да се видатъ правит. и частни земи.

К. Величковъ: Слѣдъ онова което каза г-нъ Странски, азъ мисля, не остава друго да правимъ. Когато всички тия свѣдѣния има правителството, остава на частнитѣ лица да се яватъ и прѣдставатъ своитѣ права. Ако се съмишва правит. въ документитѣ на нѣкои лица, тогава може да се распореди и състави комиссия отъ частни или др. лица за да направи провѣрка. Почти сѣщия въпросъ е и она за горитѣ. Който каже че едикоя си гора е моя, вижда му се документа и се констатира истината. Тукъ се прѣскватъ тия свѣдѣния за законъ, който да опрѣдѣли какво ще вземе правит. отъ земледѣлицитѣ и правото да продава ония чилтици, които сѣ въ расположението му. Когато стане нужда отъ провѣрка една комиссия отъ трима души е въ състояние да направи всичко. Тия хора, мисля, искатъ или обезщетение, или позволение да сѣятъ. Да имъ надемъ обезщетение нѣмами законъ, можемъ ли пакъ да имъ позволимъ да сѣятъ? Азъ мисля да повърнимъ назадъ книгата и се каже, че което трѣба е извършено отъ Дир. на Фин. да се взематъ тия свѣдѣния и когато се похватъ хора да искатъ правата си да се издири истинността на исканието имъ и да се свърши. Ето всичко какво можемъ направи. Инакъ ще изгубимъ двѣ три хил. лири безполезно.

Д. Юруковъ: Азъ мисля, въпросътъ доста е обясненъ 240 и 241 чл. отъ О. У. опрѣдѣлятъ какъ се държи правителството спрямо земитѣ. Първий казва, че никой не може да посѣга върху чужди земи на които е уздравена свободата за работение. Значи на ония на които се запретило да сѣятъ чилтицитѣ, трѣба да имъ се плати обезщетение, ако не се оставатъ да сѣятъ. За това трѣба такъвъ законъ да се приготви, но не е нужна харта, защото подробноститѣ ги има вече. Понататъкъ съ закона ще се свърши всичко лесно.

К. Калчовъ: На това ще прибавя двѣ думи защото нѣма що повече да разиеквами. Които сѣ подали прошения да имъ се отговори, че неможе да се направи нищо прѣди да има законъ, а пакъ да се препоръчи на Дир. да вземе мѣрки за да приготви законътъ; ако е нужно да провѣри всичкитѣ тия свѣдѣния и ги допълни въ случай че сѣ недостаточни.

Т. Кесяковъ: Колкото за отговора на просителитѣ може да се каже тъй, но колкото за Дир., тя нѣма и хаберъ отъ тия свѣдѣния които събрала Дир. на Фин. За това пакъ прѣдлагамъ да събере тя такива свѣдѣния, подробно, както казахъ понапрѣдъ, безъ да се състави типографическа харта а само да се измѣратъ и не отъ специалисти, но отъ хора които работили и знаатъ.

Д-ръ Странски: Свѣдѣнията за които говоримъ и за които още напредъ казахъ, сѣ събрани още въ мое врѣме, когато бѣхъ Дир. на Фин. Комиссиитѣ, които ги прѣдставиха дадохъ си миѣнието по обезщетението. Прѣди обаче да стигнатъ тия изложения, бѣше се казало на Дир. на Общитѣ Сгради, че комиссиитѣ свършиха своите дѣла и по мое прѣдложение бѣше поканенъ Дир. на Общ. Сгр. да си даде миѣнието, но не получихъ отговоръ, а отъ тогава насамъ незная какво е станало. За по добро освѣтление да се поискатъ свѣдѣнията отъ Дир. на Фин. за тая работа и ако потрѣбатъ още да проводи за допълнение.

К. Калчовъ: Отъ писмото се види, че на 11 Марта се прѣдложило да се състави хартата. Завчера за да се свърши поскоро въпросътъ нѣкои неправихми прѣдложение и сезирахми Дир. съ състоянието на хартата. Сега прѣдъ видъ на

това, че свѣдѣнията ги има, да се пише, че на основание на тия свѣдѣния, които ще земе отъ Дир. на Фин., може да се приготви съ законопроектъ до идущата сессия.

К. Величковъ: Азъ мисля има мѣсто да се каже и на хората, които сж подали прошения, че въпросътъ се изуча и че ще се изработи законъ. (Прѣдсѣд.: подобни прошения нѣма). Тогава да поръчимъ на правителството тъй: *Дир. да просѣри свѣдѣнията които се иматъ по тоя прѣдмѣтъ и ако сж недостаточни да се распорѣди за допълнението имъ, че да бжде готова съ законопроектъ по въпроса за идущата сессия на Обл. Сѣбр.* (Приема се).

(Конецъ въ 5 часа).

Прѣдсѣдателъ: Д-ръ Янкуловъ

Подпрѣдсѣдателъ: Д. Юруковъ

Секретаръ: Д. Стамбуловъ.

Стенографъ: Ив.А. Шандаровъ.